

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over tidligere advokat indklagede.

Sagens tema:

Klager, der var sigtet for dokumentfalsk, har klaget over, at hendes forsvarer, tidligere advokat indklagede, har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have gjort anklagemyndigheden opmærksom på hendes ønske om at få sin sag afgjort som en tilståelsessag, at indklagede ikke indkaldte vidner, samt at hun ikke modtog kopi af indklagedes brev til Retten i [bynavn] til brug for rettens salærfastsættelse i forbindelse med afbeskikkelse af indklagede.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 20. juni 2014.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at klager var sigtet for dokumentfalsk. Hun var utilfreds med sin første forsvarer, som derfor blev afbeskikket, hvorefter daværende advokat indklagede blev beskikket i sagen.

I en e-mail af 12. april 2013 skrev klager følgende til indklagede:

”Jeg er lige kommet hjem og fandt et brev fra min tidligere advokat.

”Jeg kan oplyse, at klager ikke kan erkende sig skyldig i dokumentfalsk.”

Jeg har på intet tidspunkt ikke erkendt, at jeg var skyldig i dokumentfalsk og så er helt rystet over den sætning. Er der noget, du skal gøre for at ændre på den?”

Klager har til Advokatnævnet oplyst, at hun den 18. april 2013 skrev til indklagede i anledning af, at et berammet retsmøde var aflyst, og at hun i den forbindelse ønskede oplyst, hvad der derefter skulle ske i sagen.

Den 22. april 2013 skrev indklagede til klager, at det var politiet, der afgjorde, om hendes sag skulle afgøres som en tilståelses- eller domsmandssag.

Klager skrev herefter den 12. maj 2013 til indklagede, at politiet og retten burde være blevet gjort opmærksom på fejlen i hendes første forsvarers brev. Den 31. maj 2013 skrev hun endvidere, at hun gerne ville have oplyst, om det ville have forhindret, at sagen blev afgjort som en domsmandssag, såfremt indklagede havde kontaktet politiet den 12. eller 15. april 2013 for at oplyse, at det ikke var korrekt, at klager nægtede sig skyldig i dokumentfalsk.

Den 3. juni 2013 skrev indklagede atter, at det desværre ikke var forsvareren, der bestemte, om en sag kunne afgøres som en tilståelsessag.

Klager og indklagede holdt et møde den 19. juni 2013, og klager blev i den forbindelse opmærksom på, at indklagede ikke ville indkalde de vidner, som hun havde oplyst kunne vidne til hendes fordel. I den forbindelse havde indklagede forklaret, at hun – i overensstemmelse med klagers ønske – i forbindelse med sagens hovedforhandling ville forsøge at få sagen gennemført som en tilståelsessag. Klager har til Advokatnævnet oplyst, at hun var utilfreds med den løsning, idet dommeren så ikke ville høre de vidner, som kunne modsige anklagerens falske påstand.

På baggrund af sin utilfredshed med indklagedes strategi valgte klager derefter at afslutte samarbejdet med indklagede. Den 21. juni 2013 skrev indklagede derfor til Retten i [bynavn], hvad hendes tidsforbrug på sagen havde været, hvorefter politiet opkrævede sagsomkostninger på 5.000 kr. hos klager.

Klager har endvidere oplyst Advokatnævnet om, at sagen den 28. juni 2013 blev afgjort som en tilståelsessag.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have informeret anklagemyndigheden eller retten om, at det ikke var korrekt – som oplyst af hendes tidligere forsvarer – at hun ikke kunne erkende dokumentfalsk. Til støtte herfor har klager gjort gældende, at hun havde gjort indklagede opmærksom på, at det ikke var korrekt, at hun ikke kunne erkende dokumentfalsk, og at hun på den baggrund forventede, at indklagede gjorde opmærksom på denne usandhed.

Endvidere har klager klaget over, at indklagede ikke ville indkalde de vidner, der kunne tale hendes sag.

Endelige har klager klaget over, at indklagede i forbindelse med sin afbeskikkelse og sagens afregning ikke sendte kopi af brevet til retten vedrørende det udførte arbejde til brug for rettens salærfastsættelse, samt at hun heller ikke efterfølgende sendte en kopi heraf, da klager anmodede herom.

Indklagede:

Indklagede har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at klager over for hende havde givet udtryk for et stort ønske om ikke at blive konfronteret med de personer, der skulle vidne mod hende under straffesagen, og at hun i den forbindelse havde forklaret klager, at det alene var muligt at få sagen afgjort som en tilståelsessag – og derved undgå vidneførsel – hvis hun gav en uforbeholden tilståelse. Endvidere havde indklagede oplyst klager om, at det ikke var hendes afgørelse, om sagen skulle gennemføres som en tilståelses- eller domsmandssag.

Endvidere har indklagede gjort gældende, at det ikke var muligt at føre vidner i sagen, hvis den skulle gennemføres som en tilståelsessag, hvorfor hun fandt det selvmodsigende at indkalde disse.

Endelige har indklagede oplyst, at hun ikke var forsvarer for klager, da anklagemyndigheden besluttede, om den skulle gennemføres som en tilståelses- eller domsmandssag, idet klager har afsluttet deres samarbejde.

Indklagede har ikke i sine indlæg til Advokatnævnet forholdt sig til klagen over, at hun ikke sendte en kopi af sit brev til retten til klager.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Klager havde gjort indklagede opmærksom på, at hun ikke var enig i sin tidligere forsvarers oplysning om, at hun ikke kunne erkende sig skyldig i dokumentfalsk. Alligevel har hun til Advokatnævnet oplyst, at hun ønskede vidner ført under straffesagen mod hende, idet de kunne modsige anklagerens falske påstand.

Særligt henset til klagers ønske om at føre vidner i straffesagen mod hende, finder Advokatnævnet det ikke godtgjort, at indklagede har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at have kontaktet politi/anklagemyndighed med oplysning om, det ikke var korrekt, som oplyst af klagers tidligere forsvarer, at hun ikke kunne erkende dokumentfalsk.

Da samarbejdet mellem klager og indklagede ophørte inden sagens afgørelse, og da sagen blev afgjort som en tilståelsessag, finder Advokatnævnet det ligeledes ikke godtgjort, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have indkaldt klagers vidner.

Advokatnævnet finder endvidere, at indklagede ikke var forpligtet til at sende kopi af sit brev til retten med en opgørelse over det udførte arbejde til brug for rettens salærfastsættelse. Derimod burde indklagede på klagers anmodning have sendt en kopi af brevet, således at klager havde mulighed for at gøre sig bekendt med grundlaget for salærets fastsættelse.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at indklagede har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Indklagede er tidligere ved Advokatnævnets kendelse af 13. december 2012 pålagt en bøde på 10.000 kr. og ved kendelse af 27. august 2014 pålagt en tillægsbøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik.

Da forholdet i nærværende sag er begået forud for ovennævnte afgørelse af 27. august 2014, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger derfor advokat indklagede en tillæggsbøde på 5.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Indklagede kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en tillæggsbøde til statskassen på 5.000 kr.

På nævnets vegne

Jon Stokholm